

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nehankirana pisma se ne sprejemajo in rokopi si se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinost“ — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruge s omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave: 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 31.20
Za pol leta 16.60
Za tri mesece 7.80
za nedeljsko izdajo za celo leto 0.20
za pol leta 0.10

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 8 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v široki cene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vna. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vna. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 30 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“ — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 41.608.

Zvezna armadna poročila.

AVSTRIJSKO.

DUNAJ, 30. (Kor.) Uradno se razglša: 30. julija 1917.

Vzhodno bojišče. — Severno Susede in na obeh straneh doline Casinu se je izjalovilo več napadov sovražnika. V Bukovini smo po premaganju žilavega ruskega odpora zopet pridobili na prostoru. Pri Valoputni smo zavzeli tunelsko oporišče, nad Fundul Moldovo prekorčili dolino Moldave. Severovzhodno Kutega so zavzeli na desnem bregu Ceremoža v boju. Med Prutom in Dnjestrom je bil sovražnik vnovič vržen. Prekorčili smo zapadno mejo Bukovine. Honvedi so zasledili Zalesčike. Med Skalo in Husiatinom je bil galski breg Zbruča očističen. Izšli smo mestoma prehod na ruska tla. V ozemlju južno Brodov so avstroogrski in nemške napadne čete z uspehom prodrle v sovražne jarke.

Italijansko in balkansko bojišče. — Neizpremenjeno.

Načelnik generalnega štaba.

NEMSKO.

BEROLIN, 30. (Kor.) Veliki glavni štab, 30. julija 1917.

Zapadno bojišče. — Armada kraljevine Ruprehta: Vsed oviralega, tudi ponoči stopnjevanega, vztrajnega našega obrambnega učinkovanja, je bilo bojno delovanje sovražne artilerije na flandrski bojni fronti večer od opoldne neznatno; šele potem je zopet naraslo, a ne da bi doseglo silo in obsežnost prejšnjih dni. Ob obali in v odseku Hetsa-Wicltie je divjal topovski boj tudi ponoči srdito dalje. Več proti našim ljestim črtam prodrli izvidnih oddelkov Anglezov je bilo poganih nazaj. — Armada nemškega cesarjeviča: Na Cheminu des Dames je poročila večer francosko vodstvo na širini 9 km z najmanj tremi novimi divizijami zopet velik napad. Po bobnajočem ognju je izvršil sovražnik zjutraj od Cerny do Zimske gore pri Craonu več napadov. Naše v boju preizkušene divizije so ga pogonale povsod nazaj z ognjem in protisunkom. Nekl znani rensko-westfalski polk je sam odbil štiri napade. Zvečer je sovražnik južno Aillesa po celodnevem neprestanem pripravljalnem ognju napadel še dvakrat; tudi ta dva sunka sta se izjalovila. Znatne težke izgube brez vsakega uspeha so označene bojne dne za Francoze. V značilni boji so izgubili sovražniki 10 letal. Nadporočnik vitez Tutschek je sestrelil 21. nasprotnika.

Vzhodno bojišče. — Fronta princa Leopolda Bav. (Böhmova armada): Ruske sile drže višine vzhodno mejne reke Zbruča, ki je bila prekorčena na več točkah kljub srditemu odporu in dosežena od naših divizij tudi južno Skale. Na severnem bregu Dnjestra smo preko Korolovke pridobili na ozemlju. Med Dnjestrom in Prutom se je postavil sovražnik zopet srdito v bran. Vendar pa je bil jugozapadno Zalesčikov z napadi potisnjen dalje nazaj. — Fronta nadvojvode Jožefa: Ob Ceremožu se brani sovražnik na vzhodnih višinah reke. Naš napad na črti Zaloče — Viznič napreduje. V dolini Sučave prodirajo naše čete proti Seletinu. Tudi vzhodno gornje Moldave smo med boji napredovali. — Mackensena armada: Uspešni sunki so nam severno Focsani in ob izlivu Rimnicula prinesli več sto ujetnikov.

Macedonska fronta. — Nič bistvenega.

Prvi generalni kvartirni mojster: pl. Ludendorff.

BOLGARSKO.

SOFIJA, 29. (Kor.) Generalni štab poročila: Macedonska fronta: Na vsej fronti pihal topovski ogenj, ki je bil le na nekaterih točkah živahnejši. Na raznih delih fronte za nas ugodne izvidne akcije. Sovražne vojske ladje so iz Orfanskega zaliva obstreljevale naše postojanke ob izlivu Strume, nakar jih je pregnal naš ogenj. — Rumunska fronta: Pri Mahumidiji in Tulceji pehotni strel.

PODLISTEK.

Milijonar, ki je izginil.

Roman. Francoski spisal Evgen Chavette.

Ta prizor ga je očaral tako, da je nehote stopil korak dalje in se pri tem zadel ob naslanjač.

Vsed nastalega ropota je Brichet dvignil svojo težko glavo in vprašal z zaletujočim se jezikom:

— Ali si ti, Colard?

— Aha, hišnik, ki mu čita! — si je mislil Hanibal, ki je obstal na svojem mestu.

V istem trenutku pa se je tudi od zunanjih vrat sem zaslislalo lahno hreščanje, kot da bi bil nekdo odklenil vrata.

— Tu prihaja hišnik, ki me ne sme videti, — si je mislil kapitan in stopil hitro za bližnje zagrnjalo.

Ko je zaklenil vrata, je prišel Colard

TURSKO.

CARIGRAD, 29. (Kor.) Iz glavnega štana se poročila: Kavkaška fronta: Na našem desnem krilu je bil napad 50 mož močnega, sovražnega oddelka odbit. — Sinajška fronta: Dne 27. t. m. je prišel sovražnik ob 9.30 srdito obstreljevati našo fronto pri Gazi. Na eni točki je sovražnik za kratek čas vdrl v našo postojanko, a je bil s protisunkom takoj zopet vržen in ostavljen v naših jarkih par mrtvih in eno strojnico v žičnih ovirah. Na vseh drugih točkah so bili napadi gladko odbiti. Zvečer je bilo zopet mirno. Dne 28. t. m. je bilo razmeroma mirno na fronti.

DOGODKI NA MORJU.

BERLIN, 29. (Kor.) Wolffov urad poročila: V zapornem vodovju krog Anglije je bilo potopljenih zopet 23.000 ton.

LONDON, 29. (Kor.) Japonski vojaški ataše poročila: Japonski mornariški oddelki v Sredozemskem morju, ki je spremljal angleške prevozne parnike, je 22. t. m. popoldne opazil sovražni podvodnik. Dočim je ena enota štela prevoz na eni strani pred napadom, je druga enota napadla podvodnik in ga obstreljevala. Periskop je bil razbit. Po krepkem zasledovanju je bil izvršen še drugi napad, tekom katerega je bil podvodnik nevarno uničen.

LONDON, 30. (Kor.) Admiraliteta poročila: Eden naših v Severnem morju se nahajajočih podvodnikov se je dne 27. t. m. polastil nemškega parnika »Batavier 2« in ga zasledil z lastnim mostvom, potem ko je nemška posadka zapustila ladjo. Vsed škode, ki jo je povzročil naš topovski ogenj, parnika ni bilo mogoče pripeljati v pristanišče in je bil zato potopljen.

SOVRAŽNA URADNA POROČILA.

Italijansko poročilo.

29. julija. — V noči od 27. na 28. t. m. so izvršile sovražne patrulje, ki so prišle iz prelaza Leselle v pelegirsko dolino, napad na našo črto s pehotnim in strojniškim ognjem; podpirala jih je artilerija. Nagli in uspešni nastop naših strojnic je patrulje razgalil. Tekom večeršnjega dne je bila sovražna artilerija živahnejša med dolinama Camonice in Astacha, v alpah od Fienne do Fasse, na Rombonu in Fajtem hribu. Ena naših velikih zrakovnih brodovlj je izvršila večer zvečer v spremstvu lovskih letal uspešen napad na vojaške naprave v okolici Idrije in na barakačo taborišče v Čepovanu in zmetalo tankaj okoli 4 tone močnih razstrelivnih snovi. Na povratku so naša spremna letala energično napadla na zasledovane odposlane sovražne aparate, sestrelila dva in se vrnila nepoškodovana k brodovlju, ki je prispelo brez poškodb zopet na postajališče.

PRODIRANJE ZAVEZNIKOV V GALICIJI IN BUKOVINI.

DUNAJ, 29. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega štana se javlja: Zavezniki napredujejo v vzhodni Galiciji po načrtu. Nasprotnik se posebno žilavo drži v svojih postojankah v dolinah karpatskega predozemlja, na obeh straneh gornjega Ceremoža in Sučave. Ne da bi se zamogla dalje časa upirati pritisku zaveznikov, je morala kreniti ruska fronta druga pota. Njena os je v ozemlju Kirilbabe. Dočim je šla ruska črta pred našo oziroma od Kirilbabe ob glavnem grebenu Gozdnatih Karpotov preko Tartarskega prelaza, gre sedaj preko črte Sipoti — Kuč proti Prutu. Severno Dnjestra smo zasledili že Husiatin ob Zbruču. Od tega kraja je šla večer naša fronta v jugozapadni smeri proti Zalesčikom, katere smo zasledili 29. t. m. ponoči. V kolenu Sereta umikajoče se ruske skupine so se zamogle le malo časa upirati. Severno in severozapadno Husiatina se položaj bistveno ni izpremenil. — Italijani so od časa do časa obstreljevali naše postojanke južno Sv. Gore do morja. Tudi na ostalih delih italijanske fronte je mimogrede oživel topovski ogenj.

Vojna napoved Siljama Avstriji.

DUNAJ, 30. (Kor.) Vojna napoved Siljama Avstriji je bila naznanjena c. in kr.

Revolucija v Rusiji.

Diktator Kerenski.

LONDON, 29. (Kor.) »Central News« poročajo iz Petrograda: Vsi člani kabineta so pripravljani, postaviti ministrskemu predsedniku Kerenskiemu svoje portfelje na razpolago, ako bi to želel. Vendar pa se meni, da bo izvršena rekonstrukcija šele po izmenjavi misli med Kerenskim in voditelji strank.

Provizorna vlada odpovedala konferenco glede vojnih ciljev.

BERN, 29. (Kor.) »Gazette de Lausanne« poročila iz Petrograda: Ruski vnajni minister je izjavil veleposlanikom aliranih držav, da se ruska vlada odpoveduje zahtevi, da naj se skliče meseca septembra konferenca aliranih vlasti v svrhu revizije vojnih ciljev, ker bi zamogla javnost ob sedanjih razmerah to sklicanje napadno tolmačiti.

Finski deželni zbor odklonil rusko posojilo.

PETROGRAD, 30. (Kor.) Pet. brz. urad poročila iz Helsingsfors: Deželni zbor je zakonski načrt glede ruskega posojila v znesku 350 milijonov odklonil v tretjem čitanju in le pooblastil Finsko banko, da izroči 100 milijonov v finskem denarju proti enaki svoti v ruskem denarju.

Ruske državne meje zaprte.

KOPENHAGEN, 29. (Kor.) Odredba ruske vlade glede zaprtja državnih mej se glasi: »Z ozirom na izredne okoliščine je odredila začasna vlada zaprtje državnih mej do 5. avgusta tako za prihod kakor izhod iz Rusije. Odredba je bila izvršena brzojavnim putem. Osebam, ki so prišle na potovanja do kake meje najpozneje 28. julija opoldne, je potovanje dovoljeno. Z diplomatičnimi potnimi listinami ali kurirskimi listinami oskrbljenim osebam je prestop mej dovoljen. Vstop v Rusijo je dovoljen le onim osebam, ki prišlejo po morju, ako so v trenutku, ko je prispela ta odredba v dotični mejni kraj, že zapustili zadnje pristanišče. Vojno ministrstvo in pa ministrstvo za vnanje stvari zamore napraviti v gotovih slučajih izjeme.

Cesar zopet na fronti.

DUNAJ, 29. (Kor.) Cesar je bil večer z manjšim spremstvom zopet na galski fronti, kjer je osebno v najhujšem ognju zasledoval operacije na bojišču in opazoval hrabrost svojih čet. Bil je po vseh zopet osvojenih mestih sprejet z velikanskim navdušenjem. Ponoči je cesar iz Kaluža zopet odpotoval.

Minister Homan v Berolinu.

DUNAJ, 30. (Kor.) Voditelj ministrstva za javna dela, sekc. nač. dr. pl. Homan, se je podal v svrhu pogajanj z nemškim kancelarjem glede razdelitve moke v Berolin.

Dr. Michaelis pride 1. avgusta na Dunaj.

DUNAJ, 30. (Kor.) Vsed potrebnih izprehemb prispe državni kancelar dr. Michaelis s svojim spremstvom šele 1. avgusta na Dunaj.

Požar na letališču v Aspernu.

DUNAJ, 30. (Kor.) Danes popoldne je razsajal na letališču v Aspernu požar, ki je uničil tri hangarje. Tekom ene ure je bil ogenj omejen. Škoda je znatna; glede letal ni zaznamovati nobene škode. — Vzrok požara je dosedaj neznan.

Sonnino v Londonu.

MILAN, 30. (Kor.) Tukajšnji listi poročajo, da je prispel Sonnino v četrtek v London.

Položaj na Grškem. Francozi odšli iz Aten.

ATENE, 28. (Kor.) Francoske čete so zapustile Atene.

hetal Brichet, kot soprog, ki ni bogve kako ljubosumen.

— Motite se; gospod Gardie je prišel le zato, ker so mene poslali ponj.

— Poslali? Kdo te je poslal ponj?

— Gospod de Badière. — Kakor se mi zdi, je sodnik, ko je zvečer odšel od vas, stopil v paviljon, da poseti gospo.

— Aj, torej sodnik je bil. Ali se misli kar popolnoma naseliti tu pri nas, ta krepstni bedak? — je dejal Brichet z glasom, ki je kazal zatajeno jezo.

— Ali hočete morda pretrgati prijateljske odnose z njim? — je vprašal Colard živahno.

— Ne, toda vznemirja me. Stokrat raiši bi mi bila družba onega velepridančiča Hanibala.

Lahko si je misliti, s kakšnim začudenjem je kapitan poslušal Brichetove izraze glede njegove žene in njegovega najboljšega prijatelja. Njegovo začudenje pa

Ententa in gradnja novih ladij.

BERN, 30. (Kor.) Glasom »Tempsa« objavila Bureau Veritas statistiko o gradnji novih ladij od oktobra 1916 do aprila 1917. Po tej statistiki so zgradili: Anglija 261 ladij (parnikov in jadric) skupno 680.940 ton, Združene države 159 ladij (484.381 ton), Japonska 46 ladij (128.913 ton), Francija 42 ladij (61.988 ton), Italija 20 ladij (34.913 ton), Čile 3 ladije (823 ton), Rusija 5 ladij (750 ton), Portugalska 3 ladije (216 ton). »Temps« pristavlja, da nove gradnje nikakor niso izenačile izgub potom podvodnikov. Bureau Veritas ne objavlja nobenih podatkov o novih gradnjah v Nemčiji, Avstriji in Turčiji.

Čehi in Južni Slovani.

(Iz poslanskih krogov).

I.

Med enim delom češke javnosti in »Jugoslovanskim klubom« nastalo nesoglasje in iz njega izvirajoči nevšečni dogodki zadnjih dni so izzvali precej razburjenja v slovanskih krogih in očitno zadovoljstvo pri Nemcih.

Navidežno se to nesoglasje tiče le nekaterih vprašanih parlamentarne taktike, ki imajo svoj izvor v znanih državno-pravnih deklaracijah od 30. maja t. l. Čehi, so na podlagi naravnega prava in sklenile se na zgodovinsko češko državno pravo zahtevali obnovo češke države v starih mejah (cela Češka, Moravska in Slezijska) in priklapljenje slovanskih komitatov na Ogrskem. Južno-slovanska deklaracija pa je označila kot cilj vsega političnega stremeljenja jugoslovanskih poslancev: zedinjenje vseh avstroogrskih pokrajin, v katerih prebivajo Hrvati, Slovenci in Srbi, v samostojno državno telo pod žezlom habsburške dinastije.

To zahtevno opira deklaracija na narodno načelo, podprto v našem slučaju po hrvatskem državnem pravu.

Na prvi pogled je jasno, da je uresničenje čeških in jugoslovanskih postulatov nemogoče brez izpremembe sedanje ustave; posebno pa da je conditio sine qua non: odprava dualističnega sistema.

S kakimi sredstvi so Čehi upali doseči svoj namen, nam ni znano; uresničenje jugoslovanskega programa je možno po treh poteh. Prva pot bi bila — da govorimo z besedami dra. Stranskega — bodi mirovni kongres. Negledé na svoje, v deklaraciji jasno izraženo načelo stališče, da se ima združiti izvesti po žezlom habsburške dinastije, morali so si jugoslovanski poslanci reči, da bi bila ta pod odprta le tedaj, če bi četverostrazum po popolni zmagi (ki pa je po zadnjih dogodkih v Galiciji in v Bukovini menda zopet precej daleč) mogel centralnim vlastem narekovati mirovne pogodbe. Ravno za ta slučaj pa treba računati tudi z dejstvom, da so entente velevali objavljati Italiji vse avstrijsko Primorsko s Trstom vred, velik del našega Notranjskega in nekaj kvarnerskih in dalmatinskih otokov, pred vsem Vis. Govori se celo o kosu dalmatinske celine. To so pa pretežno, da po večini izključno slovanske dežele.

Da se Južni Slovani, zlasti pa mi Primorci, ne moremo navduševati za tak način »uresničanja« narodnega načela, ki gotovo tudi ne odgovarja načelu samoodločevanja malih narodov, to bodo morali razumeti tudi najgorečnejši obojevatelji dra. Stranskega.

Druga pot bi bila ta, da bi krona izpolnila naše želje, torej: oktora. Kako nevarno bi bilo, ako bi hoteli s to mislijo tudi le koketirati, dokazuje nam dovolj jasno dejstvo, da bi bili kmalu potom okrožarjani dobili ravno nasprotje naših želja, namreč najhujši nemški centralizem z nemškim državnim jezikom in neusmiljeno germanizacijo.

Ostala nam je torej le ena pot, to je: zakonita, ustavna, in pred vsem parlamentarna.

In jugoslovanski poslanci so to pot takoj nastopili. V svesti si velikih težav, a ob enim uverjen, da sedanji veliki zgodovinski moment naravnost sili k ugodnemu rešenju jugoslovanskega vprašanja, skušali so pred vsem zainteresirati za to vpraša-

nje vse v pošteve prihajajoče ustavne faktorje ter jih opozorili na resnost svoje-kega programa in na nujnost njegove izpolnitve.

Ali se je posrečilo, da se zbudi pravo razumevanje, to nam pokaže bodočnost; delstvo pa je, da je Seydlerjeva vlada sama stopila pred javnost z idejo »revizije« sedanje ustave. S tem je bila izprememba te ustave postavljena na dnevni red, in sicer, kakor so pokazale razprave v ustavnem odseku, v najširšem obsegu. Kdor ve, koliko lepih in koristnih predlogov spi spanje pravičnega v zaprašenih zborniških arhivih, ta bo znal pravično oceniti veliki uspeh, ki tiči v tem, da je to vprašanje naenkrat postalo glavnim predmetom politične in posebno parlamentarne diskusije.

In, kakor v sedanji svetovni vojni mirovna ideja, enkrat sprožena, noče več vtihtiti, temveč privablja vedno več privržencev v svoj krog, tako tudi zahteva po koreniti izpremembi naše ustave ne izgine več z dnevnega reda, ako — je sam — ne pokopljemo! Grobopoti te ideje pa jugoslovanski poslanci niso hoteli in tudi niso mogli postati, ako se niso hoteli izpostaviti opravičenemu očitanju, da deklaracija z dne 30. maja t. l. ni bila izraz prave in resne njihove volje.

Ko je torej dr. Oncul v ustavnem odseku stavil znani predlog glede izvolitve posebnega pododseka, ki bi se bavil z onim vprašanjem tudi med parlamentarnimi počinčnicami, ni bilo v »Jugoslovanskem klubu« niti enega poslanca, ki bi ne bil prepričan, da velepa naš interes, da v tem pododseku tudi mi sodelujemo v svrhu ustavne uresnitve našega ideala. Vendar se je naše načelnništvo, kakor v vseh važnejših vprašanjih, poprej posvetovalo z načelništvom »Češkega Svaza« in »Ukrajinskega kluba« in ugotovilo popolno soglasje glede taktičnega postopanja. V zmislu dotičnega sklepa sta se člana »Jugoslovanskega kluba« dr. Pogačnik in dr. Rybář v seji ustavnega odseka izjavila za Onculov predlog.

Lahko si je sedaj misliti iznenadenje, ko je kmalu za tem »Češki Svaz« v plenarni seji pustil svoje načelnništvo na cedilu in se s tremi glasovi večine izrekel za zavlačevalno taktiko.

S tem je bil dan prvi resni konflikt. Sicer so se bila pota češke in jugoslovanske delegacije razšla že ob glasovanju o proračunskem provizoriju; no, v tem oziru bodi za sedaj le omenjeno, da brez jugoslovanskega glasovanja za provizorij ne bi bilo amnestije, na kateri so pa največ partecipirali Čehi. Da je bilo tudi še drugih razlogov, ki so Čeha sprijaznili s tem glasovanjem, se lahko sklepa iz dejstva, da so razmere med obeh kluboma ostale najbolj prijateljske.

»Lidové Noviny« in »Večera« namigujejo sicer še na drugo važno razliko v taktiki: označujejo namreč naša dva odposlanca kot vladna agenta, ki hočeta pridobiti Čeha za pristop k vladni večini in za vstop v kabinet.

To očitanje pa je povsem neosnovano, kajti »Jugoslovanski klub« stoji trdno in neomajno na stališču, da bi sodeloval le v takem kabinetu, ki bi se zadovoljivo izjavil o jugoslovanskem programu. Mislim, da bi tudi »Češki Svaz« podpiral drage volje ministrstvo, ki bi se izreklo za njegove postulate.

Da se pa »Jugoslovanski klub« nikakor ne misli odpovedati svojim narodnim idealom kakemu ministrskemu stolčku na lubo, to bi morali dobro znati tudi v češkem taboru. Saj je urbi et orbi znano, da bi bil v zahtevnih dneh Clam-Martiničevega ministrstva zadostoval le majhen »dž« in drugi dan bi se bil predstavil zbornici prvi jugoslovanski minister. G. Stanjek menda še ni pozabil, kako so bili Ukrajinci že izrekli ta »dž«, kako so Poljaki le čakali na odločitev »Jugoslovanskega kluba« in kako se je on (Stanjek) potem prišel zahvaliti, da je »Jugoslovanski klub« to zapeljivo ponudbo odbil in s tem provzročil konečni padec vsega Clam-Martiničevega kabineta!

S tem je menda dovolj dokazano, da med obeh kluboma ostaja le razlika glede taktičnega postopanja nasproti vpraša-

Z obudovanjem pomešana Hanibalova nejevolja pa se je le še povečala, ko je čel reči Bricheta:

— Colard, več steklenic!

— Se več, vraga; prav čisto nič ne zaostaja za menoj! — si je mislil kapitan sam pri sebi.

— Ne, pl. ste že dosti, — je odgovoril hišnik ljubeznivo.

— Kaj, vina mi nočeš dati, ti lopov!

— Ne dam ga več, — je rekel Colard pogumno.

— Ali mi nisi obljubil pijače, kolikor je bom hotel? — se je jezil opiti gospodar.

— Vi ste mi tudi obljubili marsikaj, cesar pa niste izpolnili. — je odgovoril sluga.

— Kaj sem ti obljubil? — Da bom pitje skrival pred Pavlino in Avroro.... No, da, ali se ne-dam vsak večer po tebi zaklepiti v sobo?

(Dalje.)

